

Sygn. akt I C 2033/16

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, Wydział I Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Żywicki

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Małgorzata Karwacka

po rozpoznaniu w dniu 7 września 2017r. w Olsztynie,

na rozprawie,

sprawy z powództwa P. L.,

przeciwko (...) Company SE z siedzibą w R.,

o zapłatę,

I zasądza od pozwanego (...) Company SE z siedzibą w R. na rzecz powoda P. L. kwotę 2.250 zł (dwa tysiące dwieście pięćdziesiąt złotych) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.08.2014r. do dnia zapłaty;

II w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.842 zł (tysiąc osiemset czterdzieści dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.200 zł (tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego;

IV nakazuje zwrócić pozwanemu (...) Company SE z siedzibą w R. kwotę 173,44 zł (sto siedemdziesiąt trzy złote 44/100) tytułem niewykorzystanej zaliczki.

/-/ SSR Piotr Żywicki

Sygn. akt: I C 2033/16

## UZASADNIENIE

Powód P. L. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Company SE z siedzibą w R. kwoty 2500 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 2250 zł od dnia 1 sierpnia 2014r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 250 zł od dnia 5 maja 2016r. do dnia zapłaty. Powód wniósł ponadto o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że dochodzona kwota stanowi odszkodowanie za uszkodzenie należącego do niego pojazdu marki V. (...) o numerze rej. (...) w wyniku kolizji z dnia 30 czerwca 2014r. Sprawca szkody posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Ubezpieczyciel, na podstawie sporządzonej przez siebie kalkulacji, wypłacił tytułem odszkodowania łącznie kwotę 1747,01 zł. Zdaniem powoda wypłacona szkoda uniemożliwia przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody. Powód wskazał bowiem, iż kosztorys pozwanego zawiera stawki prac naprawczych oderwane od realiów rynkowych, tj. 50 zł/rbg. Ponadto zakłada urealnienie na części zamienne pomniejszające ich wartość o 50% oraz pomija szereg pra, których przeprowadzenie jest nieodzowne w celu naprawy pojazdu. Dodatkowo kalkulacja pozwanego pomija uszkodzenia lampy cofania, które kwalifikują ten element do wymiany.

Powód nadmienił, iż w związku z wykonaniem prywatnej kalkulacji poniósł koszt 250 zł. Zlecenie prywatnej ekspertyzy powód uzasadnił natomiast brakiem wiedzy w zakresie kosztorysowania szkód komunikacyjnych oraz koniecznością zweryfikowania stanowiska pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego.

Pozwany (...) Company SE z siedzibą w R. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwany przyznał okoliczność wypłaty odszkodowania w kwocie 1747,01 zł. Jednocześnie pozwany wskazał, iż w jego ocenie wypłacona powodowi kwota umożliwiła przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody, nie prowadząc do wzbogacenia poszkodowanego. Pozwany zakwestionował ponadto moc dowodową dołączonej do pozwu kalkulacji naprawy.

### ***Sąd ustalił, co następuje:***

W dniu 30 czerwca 2014r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został należący do powoda P. L. pojazd marki V. (...) o numerze rej. (...). Sprawca kolizji posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego - (...) SE z siedzibą w R..

(okoliczność bezsporne).

Poszkodowany niezwłocznie zgłosił szkodę pozwanemu. Pozwany w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił powodowi odszkodowanie w łącznej kwocie 1747,01 zł.

(okoliczność bezsporne, por. kosztorys k. 8, akta szkody na płycie CD k. 28).

Powód zlecił wykonanie prywatnej kalkulacji naprawy pojazdu. Kalkulacja sporządzona została przez R. K., zaś faktura VAT nr (...), opiewająca na kwotę 250 zł, wystawiona została za wykonanie niniejszej usługi przez M. W..

(dowód: kalkulacja k. 9 – 11, faktura k. 12).

W związku ze zdarzeniem z dnia 30 czerwca 2014r. wymianie w pojeździe powoda marki V. (...) o numerze rej. (...) podlegały nakładka zderzaka tylnego, kanał powietrza tylny, tablice rejestracyjna oraz lampa cofania. Do naprawy zakwalifikowano zaś poprzeczkę – wzmocnienie zderzaka tylnego. Uzasadniony koszt naprawy pojazdu, z uwzględnieniem stawki roboczogodziny na poziomie średnim w regionie (115 zł netto) i z zastosowaniem wyłącznie cen części oryginalnych z sieci producenta marki V. wyniósłby 4029,11 zł brutto.

(dowód: opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej J. B. – k. 56 - 61).

Pismem z dnia 4 kwietnia 2016r. powód wezwał (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S., jako likwidatora szkód pozwanego, do zapłaty na jego rzecz kwoty 2931,94 zł tytułem dalszej części odszkodowania.

W odpowiedzi wezwany, stwierdzając brak podstaw do uznania roszczenia, odmówił wykonania zawartego w piśmie żądania.

(dowód: wezwanie k. 13, pismo k. 14).

### ***Sąd zważył, co następuje:***

W świetle ustalonego w niniejszej sprawie stanu faktycznego, powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej jego części. Oddaleniu podlegało jedynie żądanie w zakresie kosztów prywatnej kalkulacji naprawy pojazdu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach przedmiotowej sprawy, w tym aktach szkody na płycie CD. W celu uzyskania wiadomości specjalnych Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego

sądowego z zakresu techniki samochodowej J. B.. Sąd w całości podzielił wnioski biegłego zawarte w opinii uznając ją co do zasady za jasną, nie zawierającą luk i sprzeczności oraz fachową. Co istotne biegły wskazał rzeczowe argumenty na poparcie swoich końcowych wniosków w zakresie wyliczenia kosztów naprawy samochodu powoda.

W niniejszej sprawie pozwany co do zasady nie kwestionował swojej odpowiedzialności za likwidację szkody, twierdził jedynie, że wypłacona w toku postępowania likwidacyjnego kwota całkowicie czyniła zadość roszczeniom powoda.

Odpowiedzialność pozwanego znajduje uzasadnienie w przepisach kodeksu cywilnego, w tym art. 805 kc i art. 822 par 1 kc. Ustalenie wysokości szkody i sposobu jej naprawienia odbywa się zgodnie z zasadami określonymi w art. 361 par 2 kc i art. 363 par 1 kc – na podstawie odpowiedzialności za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła oraz trybu naprawienia szkody pieniężnej. W przypadku naprawienia szkody w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili.

Zgodnie z linią orzecznictwa Sądu Najwyższego do ustalenia wysokości odszkodowania w przypadku ubezpieczenia OC ma zastosowanie zasada pełnego odszkodowania (wyrok SN z 11.06.1003 r., V CKN 308/2001), a zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty odszkodowania obejmującego celowe i ekonomiczne uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu (uchwała SN z 12.04.2012 r., III CZP 80/2011).

Nadto, wypłata odszkodowania z OC nie może być uzależniona od wcześniejszej naprawy samochodu z własnych środków, albowiem obowiązek naprawienia szkody nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawić (wyrok SN z 08.07.2003r., IV CKN 387/01). Jak wynika z opinii biegłego J. B., całkowity i uzasadniony koszt naprawy pojazdu do stanu sprzed zdarzenia wynosiłby 4029,11 zł. W ocenie biegłego zastosowanie do naprawy części oryginalnych (sygn. znakiem O) lub ewentualnie dostępnych części alternatywnych o jakości w pełni odpowiadającej częściom oryginalnym (sygn. znakiem Q) nie wpłynęłoby co do samej zasady na zmianę wartości pojazdu po jej dokonaniu. W sytuacji uwzględnienia jedynie części o jakości odpowiadającej częściom oryginalnym możliwe byłoby przywrócenie pojazdu do stanu w pełni odpowiadającego stanowi sprzed szkody. Podzielić należało jednakże dalsze wnioski biegłego, iż skoro dla żadnego z elementów zakwalifikowanych do wymiany, w rozpatrywanym czasie, nie były dostępne alternatywne części zamienne o w pełni potwierdzonej jakości, odpowiadającej częściom z sieci sprzedaży marki V., uzasadnioną była naprawa przy użyciu części oryginalnych. Tym bardziej, że naprawa przy użyciu takich części nie spowoduje wzrostu wartości pojazdu powoda.

Ponieważ pozwany już dotychczas wypłacił odszkodowanie w kwocie 1747,01 zł, niezlikwidowana w dalszym ciągu przez pozwanego szkoda wynosi 2282,10 zł.

Zważyć jednakże należy, iż wysokość należnego powodowi odszkodowania z tytułu uszkodzenia pojazdu przewyższa dochodzoną pozwem kwotę (tj. 2250 zł). Zgodnie zaś z art. 321 § 1 kpc Sąd nie może wyrokować co do przedmiotu, który nie był objęty żądaniem, ani zasądzić ponad żądanie, Sąd zobligowany był zasądzić na rzecz powoda kwotę odpowiadającą żądaniu pozwu w tym zakresie, tj. 2250 zł.

Oddaleniu podlegało natomiast żądanie w zakresie kosztów zleconej przez powoda prywatnej kalkulacji naprawy pojazdu.. Zdaniem Sądu ponoszone przez poszkodowanych koszty sporządzenia prywatnych kosztorysów naprawy stanowią niewątpliwie szkodę w myśl art. art. 361 § 2 k.c. W podobnej sprawie zajął również stanowisko Sąd Najwyższy, który w uchwale z dnia 18 maja 2004 r. III CZP 24/2004 wyraził pogląd, że „Odszkodowanie, przysługujące z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów, może - stosownie do okoliczności sprawy - obejmować także koszty ekspertyzy wykonanej na zlecenie poszkodowanego.” W innym orzeczeniu Sąd Najwyższy wskazał, że dokonana przed wszczęciem postępowania sądowego i poza zabezpieczeniem dowodów ekspertyza może być istotną przesłanką zasądzenia odszkodowania. W takim wypadku koszt ekspertyzy stanowi szkodę ulegającą naprawieniu (art. 361 kc) (Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 2 września 1975 r., I CR 505/75, LexPolonica nr 319344). W realiach przedmiotowej sprawy powód nie wykazał jednak, aby koszty te w rzeczywistości poniósł. Wprawdzie powód

przedłożył do akt fakturę VAT nr (...), w tytule której wpisano, iż stanowi ona dokument potwierdzający zleconą przez powoda usługę wyceny naprawy pojazdu o numerze rej. (...), niemniej jednak w aktach niniejszej sprawy brak jest dowodu wskazującego na uiszczenie przez powoda wskazanej w niej należności. Tym samym nie sposób przyjąć, że powód w rzeczywistości takowe koszty poniósł. Szczególnego podkreślenia wymaga ponadto okoliczność wystawienia przedmiotowej faktury przez osobę inną od tej, która sporządziła kalkulację na żądanie powoda. W świetle powyższego brak jest podstaw, aby przyjąć, iż przedłożona do akt faktura rzeczywiście stanowi potwierdzenie należności wynikłej za sporządzenie kalkulacji, na której powód opiera przedmiotowe powództwo.

Stosownie do treści przepisu art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Mając powyższe na uwadze o odsetkach należnych od zasądzonego odszkodowania z tytułu uszkodzenia pojazdu orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu, albowiem data zgłoszenia szkody i upływ 30 dniowego terminu do jej naprawienia (art. 817 §1 kc) nie był kwestionowany.

Orzeczenie o kosztach procesu wydano w oparciu o przepis art. 100 zd. 2 kpc, albowiem żądanie powoda zostało oddalone wyłącznie w nieznacznym zakresie. Sąd uwzględnił przy tym, iż na koszty poniesione przez powoda składały się: opłata od pozwu – 125 zł, żądane przez powoda koszty zastępstwa procesowego – 1200 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł oraz zaliczka - 500 zł.

Na podstawie art. 84 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd nakazał zwrócić pozwanemu kwotę 173,44 zł tytułem niewykorzystanej zaliczki (pkt IV wyroku).

/-/ SSR Piotr Żywicki